

Що се отнася по същество, Общият съд е допуснал грешка в правото във връзка с тълкуването на основния регламент ⁽²⁾ и още две грешки в правото във връзка с правото на СТО.

- а. Първо, Общият съд е тълкувал погрешно основния регламент, като е приел, че член 9, параграф 5 от основния регламент прилага едновременно член 9.2 и член 6.10 от Антидъмпинговото споразумение. От една страна, както може да се види от текста на член 9, параграф 5 от основния регламент, последната разпоредба не засяга спорната извадка. От друга страна, член 6.10 от Антидъмпинговото споразумение е приложен от член 17 и член 9, параграф 6 от основния регламент, а не от член 9, параграф 5 от основния регламент.
- б. Второ, Общият съд погрешно е тълкувал понятието „доставчик“ в член 9, параграф 5 от основния регламент и в член 9.2 от Антидъмпинговото споразумение. От логиката и общата система на член 9, параграф 5 следва, че само „източник, за който се установи, че е обект на дъмпинг и причинява вреда“ може да бъде доставчик. Въпреки това, тъй като производителите от САЩ не са имали експортна цена, те не са могли да бъдат обвинени в дъмпинг. В резултат на това Общият съд е допуснал грешка в правото като ги е квалифицирал като „доставчици“ по смисъла на член 9, параграф 5 от основния регламент и член 9.2 от Антидъмпинговото споразумение.
- в. Трето, Общият съд погрешно е тълкувал понятието „неприложимо“ в член 9, параграф 5 от основния регламент и в член 9.2 от Антидъмпинговото споразумение, като се е позовал на погрешно тълкуване на член 9, параграф 5 от основния регламент в светлината на член 6.10 от Антидъмпинговото споразумение, както и на доклада на Органа за уреждане на спорове по дело ЕС — Скрепителни елементи ⁽³⁾. Последният доклад разглеждал единствено член 9.2 от Антидъмпинговото споразумение и следователно разглеждането му на понятието „неприложимо“ се отнасяло до положението и третирането, които член 9, параграф 5 от основния регламент предвижда за износители в непазарни икономики. Органът за уреждане на спорове не предоставял тълкуване на понятието „неприложимо“, което би могло да бъде приложено по настоящото дело, което не се отнася до износители в непазарни икономики.

Накрая, Общият съд е направил погрешната по същество фактическа констатация, че изчислението на индивидуални мита е „приложимо“. Положение, при което производителите на биоетанол нямат експортна цена, а само местна цена, правело явно неприложимо и невъзможно да бъде установен индивидуален дъмпингов марж и разрешавало на Комисията да установи единен дъмпингов марж за цялата страна.

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 157/2013 на Съвета от 18 февруари 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на биоетанол с произход от Съединените американски щати (ОВ L 49, 2013 г., стр. 10).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51).

⁽³⁾ European Communities — Definitive Anti-Dumping Measures on Certain Iron or Steel Fasteners from China — AB-2011-2 — Report of the Appellate Body, WT/DS397/AB/R („ЕС — Fasteners, WT/DS397/AB/R“)

Жалба, подадена на 20 август 2016 г. от Съвет на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 9 юни 2016 г. по дело T-277/13, Marquis Energy LLC/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-466/16 P)

(2016/C 402/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: S. Voelaert, N. Tuominen, Avocat)

Други страни в производството: Marquis Energy LLC, Европейска комисия, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

Искания на жалбоподателя

— да отмени решението на Общия съд от 9 юни 2016 г., съобщено на Съвета на 10 юни 2016 г., по дело T-277/13 Marquis Energy/Съвет на Европейския съюз,

- да отхвърли първоинстанционната жалба за отмяна на обжалвания регламент ⁽¹⁾, подадена от Marquis Energy,
- да осъди Marquis Energy да заплати съдебните разноски на Съвета в производството пред първата инстанция и в настоящото производство.

При условията на евентуалност,

- да върне делото на Общия съд за ново разглеждане,
- да не се произнася по присъждането на съдебни разноски в производството пред първата инстанция и в настоящото производство, в случай, че върне делото на Общия съд.

Основания и основни доводи

С настоящата жалба Съветът иска обжалваното съдебно решение да бъде отменено на следните основания:

Констатацията на Общия съд за допустимост на жалбата и по-специално изводите му за наличие на пряко и лично засягане на жалбоподателите пред първата инстанция са неправилни от правна страна.

- a. Първо, Общият съд възприема виждането, че за установяване на пряко засягане е достатъчно, че жалбоподателят е производител на биоетанол. Този извод за наличие на пряко засягане обаче е в противоречие с установената съдебна практика, която отхвърля наличието на пряко засягане въз основа само на икономически последици.
- b. Второ, не е ясно по какъв начин само фактът, че жалбоподателят е продавал биоетанола си на местни търговци/извършващи смесване предприятия, който впоследствие е бил препродаван на местни лица или изнесен от местни търговци/извършващи смесване предприятия в значителни количества в Съюза, преди облагането му с мита, би могъл да засегне съществено пазарното му положение. С цел да се докаже същественото засягане на пазарното му положение посредством въвеждането на мита, било необходимо жалбоподателят да установи най-малкото последиците на митата за нивото на вноса в Съюза вследствие на облагането с антидъмпингови мита. Въпреки това жалбоподателят не е предоставил информация в това отношение и обжалваното съдебно решение не съдържа никакви констатации по този въпрос. Това представлявало едновременно грешка в правото и грешка в преценката при прилагането на теста за пряко засягане, както и липса на изложени мотиви.

Що се отнася по същество, Общият съд е допуснал грешка в правото във връзка с тълкуването на основния регламент ⁽²⁾ и още две грешки в правото във връзка с правото на СТО.

- a. Първо, Общият съд е тълкувал погрешно основния регламент, като е приел, че член 9, параграф 5 от основния регламент прилага едновременно член 9.2 и член 6.10 от Антидъмпинговото споразумение. От една страна, както може да се види от текста на член 9, параграф 5 от основния регламент, последната разпоредба не засяга спорната извадка. От друга страна, член 6.10 от Антидъмпинговото споразумение е приложен от член 17 и член 9, параграф 6 от основния регламент, а не от член 9, параграф 5 от основния регламент.
- b. Второ, Общият съд погрешно е тълкувал понятието „доставчик“ в член 9, параграф 5 от основния регламент и в член 9.2 от Антидъмпинговото споразумение. От логиката и общата система на член 9, параграф 5 следва, че само „източник, за който се установи, че е обект на дъмпинг и причинява вреда“ може да бъде доставчик. Въпреки това, тъй като производителите от САЩ не са имали експортна цена, те не са могли да бъдат обвинени в дъмпинг. В резултат на това Общият съд е допуснал грешка в правото като ги е квалифицирал като „доставчици“ по смисъла на член 9, параграф 5 от основния регламент и член 9.2 от Антидъмпинговото споразумение.
- в. Трето, Общият съд погрешно е тълкувал понятието „неприложимо“ в член 9, параграф 5 от основния регламент и в член 9.2 от Антидъмпинговото споразумение, като се е позовал на погрешно тълкуване на член 9, параграф 5 от основния регламент в светлината на член 6.10 от Антидъмпинговото споразумение, както и на доклада на Органа за уреждане на спорове по дело ЕС — Скрепителни елементи ⁽³⁾. Последният доклад разглеждал единствено член 9.2 от Антидъмпинговото споразумение и следователно разглеждането му на понятието „неприложимо“ се отнасяло до положението и третирането, които член 9, параграф 5 от основния регламент предвижда за износителите в непазарни икономики. Органът за уреждане на спорове не предоставял тълкуване на понятието „неприложимо“, което би могло да бъде приложено по настоящото дело, което не се отнася до износители в непазарни икономики.

Накрая, Общият съд е направил погрешната по същество фактическа констатация, че изчислението на индивидуални мита е „приложимо“. Положение, при което производителите на биоетанол нямат експортна цена, а само местна цена, правело явно неприложимо и невъзможно да бъде установен индивидуален дъмпингов марж и разрешавало на Комисията да установи единен дъмпингов марж за цялата страна.

-
- (¹) Регламент за изпълнение (ЕС) № 157/2013 на Съвета от 18 февруари 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на биоетанол с произход от Съединените американски щати (ОВ L 49, 2013 г., стр. 10).
- (²) Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51).
- (³) European Communities — Definitive Anti-Dumping Measures on Certain Iron or Steel Fasteners from China — AB-2011-2 — Report of the Appellate Body, WT/DS397/AB/R („ЕС — Fasteners, WT/DS397/AB/R“)
-